

Isten útja a legérdekesebb kaland

Tőlünk, magunktól semmilyen út nincs az Atya szerető kegyelmébe, minden hidat felrobbantottunk, viszont az Ő kegyelméből mindig van út felénk. 6-7. oldal

Segítség, beteg a gyermekem!

A gyermekvállalás egy szereteteli társas kapcsolatban mindig nagy öröm. De mi történik, ha a rózsaszín leányálom szertefoszlik? 8. oldal

Beszámoló Nick Vujcic lélekemelő előadásáról

Biztosan veled is előfordult már, hogy ha egy életre szóló élményben volt részed, utána azt sem tudtad, hol kezd el a mesélését. Valahogy ezt érzem én is. 10. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2023. ÁPRILIS • 34. évf. 7-8. szám • Ára 5 lej

Húsvét megújító öröme

A feltámadás öröme azoknak a szívét járja át, akik valóban bánkódnak a nagypénteki gyász miatt. Jézus szenvedéstörténete minden évben arra emlékeztet, hogy milyen szörnyűségekre képes az ember. A kereszten függő Krisztus imádsága és alázata pedig hirdeti, hogy mire képes Isten. A gyászt vígságra fordítja, a gyűlölködők hangját elnémítja, a bánatból örömet hoz elő.

Mielőtt Jézus a fejét lehajtva kibocsátotta volna a lelkét, még kimondott egy szót: „elvégeztetett”. Tehát valami lezárult, egy ügy tökéletesen beteljesedett, az ember megváltása megtörtént. Jézus visszaadta a legfontosabbat, amit a bűnesetben elveszítettünk, mert a legnagyobb veszteség nem az Éden kertjének elhagyása volt, hanem az Atyával

való bensőséges kapcsolat megromlása. Ezt követően Isten folyamatosan úgy közölte áldásait a népével, hogy ezt a kapcsolatot megújítsa. Ezért adott nekik hiteles vezetőket és prófétákat, végül pedig elküldte hozzánk a Fiát, s Ő elvégezte az ember számára elvégezhetetlent.

Jézus feltámadása azért lehet a megújulás öröme, mert a megváltás által ismét teljes hitéletünk lehet. Ugyanúgy szólíthatjuk meg a mi mennyei Atyánkat, ahogyan egykor az első ember tette az Éden kertjében. Ő meghallgatja a könyörgéseinket, gondja van ránk, kijelenti magát az őt keresőknek, és Szentlelkével soha sincs távol tőlünk. Ezt ajándékozta nekünk Krisztus, nekünk pedig ezért öröm a húsvét.

ERDEI-ÁRVA ISTVÁN BÉLA

Esküt tettek a zsinat tagjai

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület zsinati tagjai esküt tettek március elsején, elsején a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet dísztermében. Az ülés Bogdán Szabolcs Jánosnak, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökének az igehirdetésével kezdődött. A püspök az Ez 33,1-11 alapján hangsúlyozta, hogy bár a világmindenség őrzője Isten, valamilyen szinten minden hívő ember őrálló. Isten olyan személyeket választ ki, akiknek készen kell állniuk a legnagyobb áldozat meghozatalára. De az a legfontosabb, hogy az őrállóknak be kell fogadniuk Isten ígését, hogy azután továbbadhassák. Isten az őrállók által a helyes utat igyekszik megmutatni. A zsinat leglényegesebb küldetése is az tehát, hogy tagjai ige által vezetett döntéseket legyenek képesek meghozni.

Az igehirdetés után Ambrus Attila erdélyi főgondnok tartotta meg a számbavételt, majd Balogh Csaba, a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet rektorhelyettese kívánt eredményes munkát a megalakult testületnek. Kató Béla erdélyi püspök hangsúlyozta, hogy a zsinat nagy feladatok előtt áll, hozzátéve, hogy a közösség életének irányításában nagyon fontos a törvények meghozatala, amelyek jelzőtáblaként szolgálhatnak életünkben. Bátorította az új tagokat, hogy felelősségteljesen álljanak feladataikhoz, és biztosította őket, hogy ehhez minden tudást, segítséget megkapnak.

REFORMATUS.RO

www.facebook.com/harangszo

Isten tesz egésszé

Miért vágyunk annyira az egészségre? Miért ragaszkodunk hozzá annyira, hogy akár bálványunkká is lehet? A válasz egyértelmű. Teljes értékű életet szeretnénk élni.

A vak Bartimeustól megkérdezte Jézus: „mit akarsz, hogy cselekedjem?” A válasz: „Mester, hogy lássak.” Jézus nem kérdezte tovább, hogy miért akar látni. A választ úgyis tudta. Nem akart tovább koldulni és botladozni. Ő is szeretne volna látni, hogy milyen az a pompázó égbolt és a tenger vizén megcsillanó napfény.

2002-ben egy magyar emberek között végzett felmérésben arra szerettek volna fényt deríteni, melyek azok a tényezők, amelyek leginkább hatnak az életminőségre. A felmérés eredménye szerint az első helyen áll az egészség. Ezzel szemben a hit az utolsó előtti lett az összesítésben. Tehát a közfelfogás szerint a jobb életminőség szempontjából a hit szerepe elhanyagolható.

Ha egészség van, tényleg megvan minden? A teljes élethez minden tagunkat rendeltetésszerűen tudnunk kell használni? Istennek nem úgy kellünk, mint az ószövetségi áldozatok, amelyek fizikailag épek és hibátlanok voltak. Jákób például megsántult egy életre, amikor az Úrral tusakodott. Akkor kezdődött el Jákób felfelé ívelő élete. Addig csak egy kis anyámasszony katonája volt, akitől annyi telt, hogy fenje a fogát az áldásra és becsapja az apját, utána pedig meneküljön. Viszont a sérülés és az áldás után sikeres lett minden munkája. Később, ahonnan sunyi módon elmenekült, oda gerincesen és szeretettel tért vissza. Egy másik eset lehet a Pál apostolé, akinek tövis adatott a testébe. Sokféle elképzelés létezik, hogy mi lehetett ez a tövis: epilepszia, malária, migrén vagy valami más. A lényeg, hogy élete végéhez közeledve, börtönből, betegen, a halálos ítéletre várva ezt üzeni a filippi gyülekezetnek: „örüljetek”, és nemcsak egyszer írja le, hanem hatszor.

Ezek a példák azt mutatják, hogy a teljes élet nem a testi épségtől függ, de még a siker és az eredményesség sem. A titok nyitja a hit, amely az általános elképzelés szerint csak az utolsó előtti helyen van. Azonban ha átrendezzük a sorrendet és a hitet első helyre tesszük, akkor Isten akaratában megnyugodva és a tőle kapott lehetőségeket megragadva a körülményektől függetlenül lehet boldog és egész életünk.

ERDEI-ÁRVA ISTVÁN BÉLA

Most hát eredj!

„Mózes azt monda az Úrnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesszóló, azelőtt sem voltam az, és azóta sem vagyok, hogy beszéltem a szolgálóddal. Nehézajkú és nehéznyelvű vagyok. De az ÚR azt mondta neki: Ki adott szájat az embernek? Vajon ki tesz némává vagy süketté, vagy látóvá, vagy vakká? Nemde én, az ÚR? Most hát eredj, és én leszek a te száddal, és megtanítalak arra, amit mondanod kell” (2Móz 4,10–12).

A kishitűség bosszantja az Urat. Ha egyszer ő kiválaszt valaminek az elvégzésre, akkor nem szabad kifogásokat keresni, még akkor sem, ha azok teljesen jogosak. Mózes a sokadik kibúvót keresve azzal próbálta visszautasítani Istent, hogy ő „nehézajkú és nehéznyelvű”. Egyesek szerint ez dadogást jelent, mások szerint valami szájfejlődési rendellenességről van szó. A lényeg azonban az, hogy ez a beszédhiba kockáztathatta a küldetés sikerét.

Még valami enyhe szemrehányás is fellelhető Mózes szavaiban: „Nem vagyok én

ékesszóló, azelőtt sem voltam az, és azóta sem vagyok, hogy beszéltem a szolgálóddal”. Mintha ezt akarná mondani az Úrnak: „Ne a botomat változtasd kígyóvá, és ne a kezem tedd leprássá, hanem a beszédem hozd helyre!” Ekkor Isten kérdésekkel pirongatta meg a szolgálóját, amelyek az ő mindenhatóságára utalnak.

Mózesnek meg kellett érteni, hogy valójában nem a beszédhibája gátolta, hanem a kishitűsége. Nagy feladatok előtt állva bennünk is felerősödik a bizonytalanság. Képes vagyok rá? Van elég tehetségem? Lesz hozzá erőm és kellő értelmem? Kibírom? A kételyeink között bátorítson Isten válasza: „Most hát eredj, és én leszek a te száddal.” Tehát most menj, most cselekedj, és amikor szükség lesz rá, akkor az Úr ki fogja egészíteni a hiányosságaidat, és megtanít mindenre, amit tudnod kell! Ámen.

E. Á. I.

Vele leszek

„Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégítem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban” (Zsolt 91,14–16).

Ki az, aki Istenhez kiált? Az, aki tudja: bármilyen mélyre kerül élete, Ő meghallgat. Így hallgatta meg Jónást is a cethal gyomrából. Meghallgat minket a Jézusért.

A zsolttáros már megtapasztalta Isten oltalmát. Ellenség, betegség, vadállatok, Sátán – ezekkel mind szembekerült. Ám Istene a Mindenható, akinek árnyékában megpihen-

het, oltalmazó szeretetében megnyugodhat. Felséges Úr Ő, Akit hajlékának tarthat. A zsolttár végén hétszeres ígéretet olvasunk arról is, hogy mit tesz Isten: megmentem, oltalmazom, meghallgatom, vele leszek, kiragadom, megdicsőítem, és hosszú élettel megelégítem.

Még megengedi a bajokat, a nyomorúságokat, de ezekben megtart. Így érkezünk meg egészen Jézus lábához, aki szorongásainktól és félelmeinktől is megszabadít. Mentő szeretettel hordoz. Ehhez az élő Istenhez kiálthatunk, tudván, hogy kéréseink megvannak Nála. Ő tudja, hogy mikor minek jön el az ideje, s amit ad, hogyan lehet az javunkra.

SEBESTYÉN LÁSZLÓ EDE

Ünnep kegyelemből

„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek...” (Mk 2,17).

Jézus egy ünnepi ebédet készít, és erre örömmel hívja meg az embereket. Ahelyett, hogy örülnénk, naponta ellenállunk e hívásnak, sőt még fel is háborodunk miatta. Jó lenne, ha meg tudnánk alázkodni és el tudnánk fogadni a kegyelemteljes meghívását.

Márk evangéliumának a 2. részében Léviről van szó; a másik neve, Máté, ismerősebb. Ő írta a Máté evangéliumát. Márk leírja, Lévi hogyan lett Jézus tanítványa.

AZ ELHÍVÁS

Minden útközben történt. Jézus így szólt Lévihez: Kövess engem! Éppen úgy szólt hozzá is, mint korábban Péterhez, Andrásához, Jakabhoz és Jánoshoz (Mk 1). Ám a Lévi elhívása más. Ugyanis Péter és a többiek halászok voltak, Lévi viszont vámszedő volt. A zsidók nem szerették a vámszedőket. Sőt, megvetették őket, mert behódoltak a rómaiaknak. Visszaéltek hatalmukkal és sokkal nagyobb vámot szedtek, mint amit a rómaiaknak fizetniük kellett. Jézus mégis elhívja Lévit.

MEGHALLANI JÉZUS SZAVÁT

Olyan szépen írja le Márk a Lévi elhívását. Jézus meglátja Lévit a vámszedő asztalnál és szól hozzá: Kövess engem! Ekkor Lévi felállt és követte Jézust. Valószínű, hogy Lévi előzőleg már hallott Jézusról, és az is lehet, hogy többször is hallgatta Jézust. Így történt ez Péterrel és a többiekkel is (Jn 1,41–43). Márk evangélista kihangsúlyozza Jézus szavának a hatalmát. Ez pedig többet jelent, mint hinni vagy bízni Benne.

A hit nem azt jelenti, hogy én keresem Jézust. A hit nem azt jelenti, hogy Istennel foglalatokodom. A hit nem csak azt jelenti, hogy Reá figyelek. A hit az, ha meghallom Jézus szavát, és válaszolok Reá. Válaszolni kell az Ő Szavára! Ő ma is hív bennünket. Nagy titok ez!

ÜNNEP

Aztán arról ír Márk, hogy Jézus (ünnepi) asztalhoz ül a Lévi házában. Lévi nagyon boldog. Hogyne lenne az, hiszen megismerte Jézust, megszólította őt Jézus, és most már a Jézus követője lehet. Meghívta a többi vámszedőt és a „bűnösöket” is az ünnepi asztalhoz (15. v.). Azokat, akiket a többiek lenéztek. Hogy történhet meg ez?! Ezt kérdezik az írástudók és a farizeusok. Ők egészen másnak tartották magukat. Ők jó emberek voltak, nem olyanok, mint a többi „rossz” ember. Sajnos ezt komolyan is gondolták, hiszen mindenki úgy nézett rájuk, mint akik komolyan vették az Istent és a Neki való szolgálatot. Ők komolyan vették az Isten törvényeit és igyekeztek azokat tökéletesen betartani.

Ők ezt nagyra értékelték. Ezért nem értették meg Jézust és azt, amit Ő tett. Így szólaltak meg: „Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik?” (2,16). Hogy ülhet le ez a rabbi ilyen emberekkel egy asztalhoz?!

AZ ORVOS

Olyan boldogító a tudat, hogy Jézus nem csak az egészségesekért jött. Beteg vagy? Sajnálom! Ám van segítség! Van nekünk áldott Orvosunk, aki éppen az ilyen „beteg” embereket keresi, és náluk akar maradni. Ez számunkra az evangélium, az örömhír! Jézus nem a jókért, hanem az elveszett emberekért jött. Az olyanokért, mint Lévi! Azért jött, hogy egy új élettel ajándékozza meg a Lévihez hasonló embereket. „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek” (2,17a).

Ma ezt kérdezi tőled Jézus: Beteg vagy? Akkor jöjj Hozzá! Én meggyógyítlak. Ezt megígérem! Ezért jöttem, és ezért áldoztam fel magam a Golgotán!

CSOMAY ÁRPÁD

Elvégeztetett!

Nagypéntek keresztje a posztmodern világban, a mindenféle „ordas eszmék” áramlataiban is vigyáz a falvak szélén, s ott áll a szétfutó keresztutaknál (Bódás János), és mély főhajtásra készlet bennünket.

Nagypénteken mélyen magunkba szállva kell néznünk a szenvedő Krisztusra. Lelkünkig hatol utolsó, tömör kijelentése: Elvégeztetett! E kijelentés „végső számadás”, a haldokló visszatekintése, megváltói küldetésének összegzése. Nem a keserű elfogadás, lemondás, csalódás kifejezése ez, hanem az elvégzett futás, a megtartott hit, a teljesített küldetés befejezése.

Tudjuk, óriási áldozat, rengeteg edzés áll egy-egy világbajnoki dobogós eredmény mögött a sport világában. Isten világában pedig tengernyi szenvedés árán jut a kereszt dobogójára a megfeszített Jézus. Csak a szenvedő szeretet, a tökéletes áldozatvállalás volt képes erre. Haldoklásában égig hatoló, a földön emberszivekig elható győzelmi kiáltás: Atyám, elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál (Jn 17,4). Máig erőt adó az élet

küzdemeiben, az evangélium szolgálatában, szétszórtságban, üldöztetésben lévő testvéreknek, akik Krisztusból merítenek erőt és kapnak ígéretet: akik győznek, és az Ő királyi székébe ülnek.

A szenvedő Krisztusra gondolva megtelik a szívünk olyasféle érzésekkel, mint amikor a hegymászók felérkeznek a kitűzött csúcsokra. Mindig ez jut eszembe Pál apostol soraiából: Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől (Róm 8,1–2).

Az „elvégeztetett” halált vállaló Krisztusunkban lehet igazi reményiségünk: Örömmé válik a szenvedés, mert Isten szeretete nem engedi, hogy a szenvedésé legyen az utolsó szó.

BERECZKI ANDRÁS NY. LELKIPÁSZTOR

Fogyatékosággal a Bibliában

Modern korunkban a fogyatékoság meghatározásának több modellje is van: az orvosi, a szociális, az emberi jogi és a morális modell.

Az orvosi modell az egyén fizikai hiányosságaira összpontosít. A társadalmi modell igyekszik túllépni az egyénen, és a hangsúlyt az ember környezetére helyezni, célja társadalmi kirekesztettség megszüntetése. A kettő rendszerint szorosan összekapcsolódik: a fogyatékoság gyakran orvosi kezelést igényel, emellett a társadalmi környezetre is hat. A társadalmi közeg pedig csökkentheti a fogyatékoságot, de akár súlyosbíthatja is.

Az emberi jogi modell az alapvető emberi jogokra támaszkodik, fő célkitűzése a fogyatékosággal élők méltóságának megteremtése. Végül a morális modell középpontjában az áll, hogy a fogyatékoság oka az egyéni bűn, sőt egyenesen Isten büntetéseként értelmezi.

BETEGSÉGEK A BIBLIÁBAN

Az Ószövetség gondolkodásmódjában, később az Újszövetségben is jelen van az a tendencia, hogy a betegség, szenvedés és fogyatékoság minden formája az Istentől jön. Az Ószövetségben a betegség kifejezés utalhat kimerült testi állapotra, lelki fájdalomra, baleset vagy ütközet során szerzett sérülésre, ritkábban az öregséggel együtt járó fájdalomra és elerőtlenedésre.

A Biblia sokféle betegségről beszél. Az 5Móz 28 átokszoltára felsorol különböző bőrbetegségeket: fekélyeket, keléseket, viszketegséget, rühességet. Jelentős bibliai szereplők is szenvednek ilyen bőrbetegségektől: Jób (Jób 2,7), Ezékiás király (2Kir 20,7 v. Ézs 38,21), Naámán (2Kir 5), Lázár (Lk 16). Ezek nagy számban halálos kimenetelűek voltak, amit az új fordítás rendszerint dögvésznek fordít. A legismertebb bőrbetegséget az Ószövetség poklosságnak, az Újszövetség pedig leprának nevezi.

A 3Móz 13–15. fejezetei részletes utasításokat tartalmaznak a papok számára a különféle bőrbetegségek vizsgálatára. Ezeknek a rendelkezéseknek a célja annak meghatározása, hogy a bőrbetegségek átvihetik-e a lehetséges vallási tisztátalanságot a szentélybe. A rendelkezések ezekkel a bőrbetegségekkel kapcsolatban tehát nem orvosi szempontot követnek. A bőrbetegségeket inkább vallási szempontból tartják relevánsnak.

Körülbelül harmincszor említi az Ószövetség a vakságot. A vakság kizárta a papi szolgálatból az Áron nemzetségének tagjait (3Móz 21,18k). Az ókori ember a vakságot az öregedési folyamat természetes velejárójának is tartotta, ami „a korrallal jár”. Izsák (1Móz 27,1), Jákob (1Móz 48,10), Éli

(1Sám 4,15) és Ahijjá (1Kir 14,4) öregkorukra mind elvesztették látásukat, ezért nem tekintetjük őket fogyatékkal élőknek. Mózes, velük ellentétben, idős korában is tökéletesen lát (2Móz 34,7), ami valószínűleg kivétel lehetett, és Isten kitüntető áldásának tekintették.

Egy másik gyakori betegség a némaság, amit nagyon sokszor kísér sükettség. A némaság kategóriájában három esetet tudunk elkülöníteni: születésénél fogva, betegség vagy csonkítás következtében. A Szentírás szerint Isten tesz némává vagy beszélővé, hatalma van a nyelv felett, ugyanakkor messiási jel (Ézs 35,6), hogy a némák nyelve megoldódik. Az ember részéről a némaság lehet az Istenbe vetett hit, bizalom, alázat hiányának kifejezője is (Zakariás, Keresztelő János apja). Az Ószövetségben törvény védte a süketeket, az Újszövetségben pedig a gyógyításuk Jézus messiási mivoltának egyik bizonyítéka.

Olvasunk a Bibliában sántaságról vagy benulásról is. Az Ószövetségben Mefibósetet a dajkája gyerekkorában leejtette, ezért béna lett a lábaira. De tud az elme megbetegedéséről is a Biblia. Az 1Sám 21,11–16-ban Dávid elmebetegséget színlel, amikor a filiszteus Ákis királyhoz kerül. Az ajtóra firkál, valamint nyálát is csorgatja. A történet szerint ezért nem bántja őt a király.

JÉZUS ÉS A FOGYATÉKKAL ÉLŐK

Jézus korában a fogyatékoság felért egy halálos ítélettel. A fogyatékkal élő embereket, akikkel Jézus találkozott, a családjuk

kitaszította, nem volt rendes megélhetésük, gyakran állandó fájdalommal kellett együtt élniük, ezenfelül többségük rituálisan tisztátalannak is számított, vagyis nem mehetett be a jeruzsálemi templomba. Jézus gyógyításai ezért nem csupán orvosi-biológiai szempontból értendők, hanem tágabb értelemben javítottak az illető helyzetén, ideértve a családjával és a közösséggel való kapcsolatát is.

Az Újszövetség betegségértelmezését a vakon született ember története foglalja össze legteljesebben. Amikor azt kérdezik Jézustól, hogy kinek a vétké, hogy az az ember vakon született, a szüleié vagy pedig az övé, Jézus azt mondja: azért van ez, hogy „nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei”. Ez a gondolatiság a gyógyítás-történeteket, a betegségeket, fogyatékoságokat Isten dicsőségének a szolgálatába állítja, amin keresztül az Ő nagyságát érthetjük meg.

Jézus a bűn és betegség közötti mechanikus összefüggést megtöri azáltal, hogy a vakon született ember betegségének nem az okát keresi, hanem a célját adja meg. A beteg bűnét megbocsátja, a betegségeket pedig meggyógyítja (Mk 2,5.11). Jézus gyógyításai azonban Isten eljövendő országának csak a jelei. Csak az új égről és új földről szóló ígértben hallunk arról, hogy a halál hatalma megszűnt, és „fájdalom nem lesz többé” (Jel 21,4).

Sóvárogva

Küldöttként, missziósként sokszor eszembe jutott az ige: „...a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését” (Róm 8,19). Valóban így van ez?

Szolgálatom elején már kérdésem volt, hogy vágyakoznak-e az emberek az istenfiak megjelenésére. Lendületesen elmondott prédikációimra a reakciók nem mindig figyelmes tekintetek, hanem bizony vannak blázirt, unott szemek, ásítás, órára tekintések türelmetlenül. A teremtett világ jobban várja az istentisztelet végét, mint az istenfiak megjelenését. Családlátogatás során már előfordult, hogy rám csapták az ajtót. Mi tehát a gond? Vagy én nem vagyok Isten gyermeke, vagy ők nem várják sóvárogva az istenfiakat?

A sóvárgás, a vágyakozás, a szenvedés, a sóhaj igencsak böjti fogalomkombináció, amin érdemes főleg ebben az időszakban elgondolkodni. Az élet titka az, hogy soha ne felejt el levegőt venni. Én azonban néha elfelejtek. Komolyan! Elgondolkodom mélyen valamin, és egyszer csak a mellettem levő azt hallja, hogy hirtelen mélyről sóhajtok egyet. Hála Istennek a levegőért! Mi okozza a lelünk sóhajlásait? Az élet értelmének az elvesztése vagy nem megtalálása. Nekrológok hallgatása vagy leírása közben jut eszembe, hogy az élet valóban csak ennyi: felnövekedek, megházasodom, gyermeket nevelek, dolgozom, megöregszen, és elköltözöm? A napjaim egymásutánjának összefoglalása: eszem, hogy legyen erőm dolgozni, és dolgozok, hogy legyen mit enni? Amikor már csak rutinból élem az életem, olyan üresség tángott ott legbelül, hogy érezhető a hiány. Ehhez még hozzáadódik az élet fájdalma is. A veszteség elkerülhetetlen az ember életében: betegség, bizalom elvesztése, csalódás a barátokban, gyász, elbocsátás munkahelyről, álmaink szertefoszlása, elutasítás... Sóhaj, sóvárgás! Az egész teremtett világ egy nagy

sóhaj! Elég bekapcsolni a tévét és megnézni az esti híradót. A híradó sóhaj(ó). Véletlenszerűen bármelyik adást megnézzük, van benne, mert kell legyen benne: vihar, tűzvész, árvíz, vulkánkitörés, földrengés, családi tragédia, gyilkosság, pletyka vagy valamilyen katasztrófa, ami megijeszt. A világ sóvárog!

A SZENVEDÉS LEHET VALAMI ÚJNAK A KEZDETE

A keresztyén ember életében azonban mindez átértékelődhet. A szenvedés lehet valami újnak a kezdete. Ez a böjt lehetősége, de kell hozzá a hit szemüvege, hogy mindezt más-képpen lássuk. Nagy élmény volt számomra, amikor a moziban a 3D-s szemüveget felvettem: sokkal élvezhetőbb volt a film, mint nélküle. Ennél sokkal hatásosabb az üdvörtörténeten keresztül nézni az életünket: Isten teremtette meg ezt a világot, benne az embert értelemmel, céllal és feladattal. A bűn megghiúsítja a tervet. De van megoldás! Isten az Ő Fiát küldte el azért, hogy a bűn falát lerombolja, és az örök élet fényében élhessük le életünket. A böjti időszakban és utána Jézus Krisztus szenvedésének és azt követően feltámadásának a története kerül fókuszba a keresztyén világ életében, ilyenkor még jobban. Ha ezt nem egy rajtunk kívül álló eseményként látjuk, akkor láthatjuk életünk értelmét. A sóvárgás olyan várakozás, ami előrehajlást, figyelmet igényel, koncentrációt. Fordítható vajúdnak is. A vajúdnak azonban nem cél nélküli fájdalom. Mi, férfiak elképzelni sem tudjuk, hogy milyen fájdalom ez, de mindenképpen nagy segítség az, hogy van célja ennek a fájdalomnak, a születés, az új élet lehetősége. Ehhez a Lélek zálogát kapjuk biztosítékként.

Isten Lelke olyan zsenget éltet meg velünk, melyen keresztül a mennyország előízét kaphatjuk meg. Látom ezt azokon az embereken, akik dicsőítik Istent. Leírhatatlan

mennyei öröm ez. Olyan jó látni és érezni is! Sokat segít. Olyan ez, mint egy filmelőzetes, mint egy kóstoló. Tudjuk, hogy ez nem az egész, de egy-egy részlete már az enyém lehet a szenvedés közepette is. „Üdvösségünk reménységre szól!” (Róm 8,24a). Mi is érezzük sokszor, hogy nehéz, Ézsaiással együtt mondunk ehhez hasonlót: „Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk: nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra” (Ézs 26,18). Nos, ilyenkor segít a Lélek erőtlenségünkön.

VANNAK ISTENFIAK!

Vannak, akik ezzel a szemüveggel élnek, és a Lélek vezérli őket (Róm 8,14). Isten reprezentánsaiként élhetnek a földön: ügynökök egy jó ügy érdekében, képviselők Istent képviselve. Micsoda feladat! Többen megosztották a közösségi médiában azt a gondolatot, hogy a böjtből mindent lehet enni, csak egymást nem. Ez ennél is több! Egymásból nemhogy letörni nem szabad egy darabot sem, hanem az a feladatunk, hogy hozzáadjunk, tápláljunk másokat, lelki jóval.

Mit csinálnak ezek az istenfiak? Szenvednek ők is. Az emberi sors részesei ők is. Betegek, gyászolnak, szenvednek. Sőt bizonyos értelemben még jobban is szenvednek, mint a világ fiai, mert bennük él az empátia, sírnak a sírókkal, nem érzéketlenek. Ráadásul sok helyen még ma is üldözik őket a hitük miatt. De túllátnak ezeken, tudják, hogy ennek nem akármilyen vége lesz, felfoghatatlan öröm vár rájuk, és ennek egy részét még ezen szenvedések közepette is érzik. Másik világ állampolgáraiként élnek itt. Tudnak úgy gondolkodni, hogy még a halál is nyereség Krisztusban, ha pedig e földi életben élnek, az másoknak is jó. Nem félnek, vagy nem félnek úgy a haláltól, ezért egy csomó energia felszabadul az életre. Tehát: szenvednek, de nem törődnek ebbe bele, nem ők maguk oldják meg ezt a kérdést, de elfogadják a Szabadító szabadítását, megváltását, és tudnak mások áldásává válni.

Várják az emberek az istenfiak megjelenését? Várják, csak még sokan nem tudják. Szükségük, szükségünk van Jézusra! Mindenkinek szüksége van rá! Nekünk, missziósoknak, küldötteknek az a feladatunk, hogy ráébresszünk erre. Nem árnyalni, szépen körbeírni, utalgatni kell, hanem konkrétan, egyenesen, érthetően erről beszélni. És ami még fontosabb, úgy élni hitelesen, hogy kérdezzenek, érdeklődjenek: Honnan van erőd? Hogyan tudtál ilyen helyzetben is ilyen nyugodt maradni? Hogyan bírtad ki, hogy ne üss vissza? Hogy tudsz most is mosolyogni? Honnan van békesség? Istentől! Gyere, megmutatom! Ámen!

RÁCZ ERVIN

Isten útja a legérdekesebb kaland

Tőlünk, magunktól semmilyen út nincs az Atya szerető kegyelmébe, minden hidat felrobbantottunk, viszont az Ő kegyelméből mindig van út felénk, és ezt csodálatos megtapasztalni, mondja Rác Ervin lelkipásztor, generális direktor. Az ifjúsági misszióról, a Krisztusban való örömről, médiaszolgálatról és a mai világcorszakról beszélgetünk vele.

– Aki követi a szolgálatot, tudja, hogy egyik szívügyed az ifjúsági misszió. A közelmúltban nagyon megragadott egy magyarországi ifjúsági lelkész nyilatkozata, aki elmondta, hogy pályája során minden szóba jöhető lehetőséget, eszközt, kütyüt bevetett, ám végül rá kellett jönnie, hogy a fiatalokat nem az érdekli, hogy milyen hiper-szuper eszközöket használ, hanem egyszerűen Isten szeretetére, békességnyújtó, tápláló igéjére szomjaznak. Te hogyan látod, hogyan tapasztalod mindezt?

– Az ifjúsági misszió számomra nagyon kedves feladat. Jutalmam, hogy tehetem. Mindenekelőtt a legfontosabb a számukra végzett szolgálatban az, hogy szeressem őket. Nem az ügyet, nem a száraz tant, amit átadok, hanem őket. Voltaképpen nemcsak a saját szeretetemet kell átadnom, hanem Isten szeretete kell túlcsoorduljon rajtam feléjük. Ezenkívül két meghatározó mondat lebeg előttem az ifjúsági misszióval kapcsolatosan. Az egyik: a fiatalok az egyház jelene. Nemcsak jövője, hanem jelene is, mert ha nincs jelene, akkor jövője sem lesz. És ezt a véneknek (presbitereknek) is meg kell érteni, de a tapasztalat azt mutatja meg számomra, hogy vannak fiatalos vének, és vannak öregek fiatalok is. Stílusában is fiatalítani, folyamatosan újítani, reformálni kell az egyházat, és nem az ifjakat kell belekalapálni, erőltetni valamibe, ami számukra életidegen. Mindezt úgy, hogy a lényeg, az evangélium, megmaradjon!

A másik gondolat: bűn a fiatalokat az evangéliummal untatni. Nem az evangélium hirdetése bűn, hanem az untatás. Aki unalmasan éli, hallja meg az evangéliumot, unalmasan is adja át, aki azonban valóban megéli, érdekessé teszi, mert érdekelt, benne van, hovatovább élmény a számára. Az élménygenerációnak pedig meg kell látnia, hogy Isten útja a legérdekesebb kaland. Aki unja ezt az utat, az még nem kezdett el rajta járni. Nem tagadom, nagyon fárasztó az ifjúsági misszió,

de aki még nem volt benne igazán, nem tudja, hogy miről maradt le. Ahol nincsenek fiatalok a gyülekezetben, nagyon tudnak hiányozni. Ahol vannak, tudnak gondot is okozni, sokszor a „baj” van velük, de ilyen bajt kívánok sok gyülekezetnek! Végző soron nagy öröm, ha vannak.

– Sok megszólalásodból kitűnik, hogy nagyon fontos számodra a Krisztusban megtalált öröm, a dicsőítés. A mai ember gyakran visszakérdez: Oly sok gond között hogyan tudjak örövendezni? Mit válaszolsz a teherhordozók ellenvetéseire?

– Erről, azt hiszem, órákat, napokat tudnék beszélni, mert valóban vesszőparipám, életigém az örök öröm: „Örüljete az Úrban mindenkor!” (Fil 4,4), és én is ismét mondom, untalan. Induljunk ki az alaptól: az evangélium jó hír, örömhír. Mi ennek az alapja? Jézus feltámadt és él! Nekem is örök életet adott! Ez überel (bocsánat a kártyanyelvért, a konkurencia iratterjesztése) *(nevet)* felülír mindent! Ez akkor nem egy tőlem függetlenül történő dolog, ha az evangéliumot elhiszem, elfogadom. Ha pedig bennem van, akkor nem tudom komoran hirdetni sem.

Tudom, hogy ez stílus kérdése is, de aki örömtelenül hirdet örömet, annak teljes jogát nem hiszik el.

Sokszor érvként hozzák fel nekem azt, hogy a mi magyar kultúránk nem ilyen. Bús-

magyarságunk szikkadt talaja lehúzza, beissza és sokszor látogatás nélkül elnyeli ezt az örömet. De nem mi szoktuk azt mondani, hogy a mi kultúránk keresztyén kultúra? A kultúrának is van hatása keresztyéniségünk megélésére, de nem a keresztyéniségünk megélésének kellene inkább hatással lennie a kultúránkra? Bátran örülhet az a nemzet, amelyiket ennyi megpróbáltatáson átvezetett a hite. Ahogy Bocskai István fejedelem szobra a reformáció genfi emlékművénel, úgy nemzete is emelt fővel állhat, ha az evangélium benne él.

No, de mindenkor örülni? Ez mégis mit jelent? Ezt a gyülekezeteket szemlélve tudom igazán elmagyarázni. Sajnos még mindig vannak olyan közösségeink, amelyekben megszólal valakit, ha mosolyogni mer. Mert nem illik! Ez egy olyan jelenség, ami hátborzongató, szerintem felháborító, sok templom megüresedésének okozója. Figyelem! Nem azt

mondom, hogy állandóan vigyorogni kell, mint a vadalma. Azt mondom, hogy az a természetes, ha valaki örül. Ezt jelenti mindenkör örülni.

És ha valaki szomorú? Természetesen sokszor ilyen is van. Hát akkor óvatosan, szeretettel megkérdem, érdeklődöm, vagy egyszerűen átölelem, enyhítem fájalmát. Feladatunk a gyülekezetben az, hogy szomorúságot örömmre fordítsunk, mégis sokszor fordítva ülünk a lovon. Olykor megkapom a komolytalan, a bohóc jelzőt. És ezt bátran vállalom. Isten bohóca vagyok, aki szintén sok megpróbáltatáson átment már, és ezek által még jobban megerősödött bennem: „Minden nyomorúságom ellenére csordultig vagyok örömmel” (2Kor 7,4). Senki nem mondhatja, hogy én könnyen beszélek, de Isten nem azért adja a megpróbáltatásokat, hogy bennük ragadjunk, és közben sajnáltassuk magunkat, mártírkodjunk, és hősködve mondjuk, hogy jaj, be nehéz nekünk, mi mekkora keresztet cipelünk. „Akik Istent szeretik, minden a javukra szolgál” (Róm 8,28a).

Amikor ezt a jót, ezt a fordulatot megtapasztaljuk, merjünk neki örülni! Igaz, ehhez nekünk is fordulni kell, megfordulni, megtérni. Amikor benne vagyunk a pácban, akkor is tudjuk, hogy annak vége lesz, ha nem hamarabb, akkor a halálunk pillanatában. De ak-

kor lesz egy születésnapunk is, és egy akkora „parti” (az evangélium nagy vacsorának írja, ez egy szabad fordítás) *(nevet)* fog akkor elkezdődni, amit alig várok. Ennek előízét már most érezhetem, minden nap közelebb vagyok hozzá, és tudom, hogy a legjobb rész még hátravan. Nos, ez az oka a mégis örömelemnek. Nekem ez komoly és fontos dolog, amit egyesek komolytalannak tartanak. De nem baj, nem sértődöm meg miatta, mert örömmel a sértettségek fölött is áll.

– Ha már a számodra fontos dolgoknál tartunk, a keresztyén médiáról is szólnunk kell, melynek berkeiben évek óta írsz, fotózol, rádióműsort szerkesztesz, internetes oldalt vezetsz, de tévétél is. Mit tapasztalsz, figyelnek-e még az emberek az egyházi sajtóra?

– Meglepő dologgal kezdeném. Én egy beszédhibás prédikátor vagyok. Ezt valamelyest korigáltam, de nem tűnt el teljesen, ami nem is olyan nagy baj. Alázatban tart. A lényeg, hogy értsék azt, amit mondok, és úgy látom, hogy értik és érzékelik is (nem a pH-értékre gondolok). *(nevet)* Úgy gondolom, az igazi beszédhiba az, ha valaki olyan magaslatról, magasságokból beszél, hogy azt nem értik, legfeljebb csak egyesek. Természetesen a minőség fontos, de annak legfontosabb része az érthetőség. Sajtómunkámban két ige vezérel: „Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16). Nekünk hirdetni kell, mindig, mindenhol, hitelen. Nem elég csak a világ sötéttségét megállapítani, hanem a világosságot el kell vinni, akár még szavakkal is. Az üzenetnek át kell folynia rajtunk és azt tovább kell adni, nem elég, ha csak magunkat tápláljuk, okosítjuk vele. „Amit a sötéttségben mondok nektek, azt a világosságban mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, azt a háztetőkről hirdessétek” (Mt 10,27). Nem magunkat képviseljük, de szerénykedés nélkül ki kell állni, és mondani, írni, kommunikálni kell! Üzenetünk van! Ha figyelnek, ha nem, nekünk mondani kell! Minél figyelemfelkeltőbb módon!

A reformáció a sajtó nélkül nem lett volna sikeres. Ennek jegyében kezdtem már

középiskolás koromban iskolaújságot szerkeszteni, a teológián rádiózni. Tizenhárom éve vagyok a szatmári egyházmegye sajtóreferense, a refsztatmar.eu szerkesztője. Közel 600 rádióműsort szerkesztettem HarangSzó Rádió néven. Szatmárnémeti-Szigetlanka Facebook-oldalán az IGEsziget 350 alkalmon túl van; ez egy online bibliaóra, amit ezrek követnek. Világíts néven több mint 50 tv-műsort is levezettem. A sajtó azonban soha nem helyettesíti a fizikai jelenlétet, legfeljebb felhívja a figyelmet arra, hogy találkozhatunk személyesen is. A betegágyakhoz el lehet juttatni ezáltal az evangéliumot, a diaszpórában élő magyarság egy kicsit itthon lehet ezáltal, és ez sokkal fontosabb annál, mint hogy az bosszantson bennünket, hogy vannak olyanok is, akik otthon kényelmesen kávézgatva hallgatják meg az ígét ahelyett, hogy eljönnének a templomba. Ez az ő felelősségük. Mi azonban nem rejtegethetjük az ágy alatt az égő gyertyát, mert felgyullad az ágy. Égnünk kell, hogy majd ne égjünk!

– Az európai ember posztkeresztyén korszaka kapcsán állapította meg néhai Hegedűs Loránt egyetemalapító püspök: Soha nem hittek annyi mindenben az emberek, mint amióta semmiben sem hisznek. A hitetlenség korát a hiszékenység váltotta fel. Hogyan látod a mai világot és annak irányát? Vezet visszaút az Atya szerető kegyelmébe?

– Tőlünk, úgy érteve, hogy magunktól semmilyen út nincs az Atya szerető kegyelmébe, minden hidat felrobbantottunk, viszont az Ő kegyelméből mindig van út felénk, és ezt csodálatos megtapasztalni. Erre az útra kell rátalálni. A sokszínű, vagyis inkább kétszínű útról meg annyit, hogy az ember folyamatosan próbálkozik egy másik út felépítésével, de végül mindig kiderül, hogy az a bálványimádás útja. Véleményem szerint a mai világ egyáltalán nem rosszabb és nem is jobb, mint a tegnapi volt. Az ember gonosz volt, és mindig kegyelemre szorult, ennek a gonoszságnak csak a módszerei változtak.

Minden tisztelem az ősöké, de a nosztalgikus múltba révedésnek semmi értelme nincs. Főként úgy, hogy tudjuk, az idő sok mindent megszépít, a salak az aljára kerül. A múltból tanulni kell, de nekünk ma van feladatunk, és az az Isten, aki megtartotta elődeinket, minket is megtart. Csak hinnünk kell benne. A világnak nagy szüksége van Istenre, ezt talán még konkrétan látjuk az utóbbi években, a járvány ijesztő hírére, és a háború szelében még inkább megrettentek az emberek. Ne féljünk! Az összeesküvés-elméletek semmit sem segítenek. Tájékozódni kell, figyelni Istenre és végig hinni abban, hogy nincs nagyobb Istennél. Senki és semmi! A posztkeresztyén korból így lehet posztkrisztusi, azaz Krisztus után járók, Krisztus-követők kora. Mert csak Ő az Út. Élő, ma is megtalálható út. Ez a reménységünk.

FÁBIÁN TIBOR

Segítség, beteg a gyermekem!

A gyermekvállalás egy szeretetteljes társas kapcsolatban mindig nagy öröm. A szülők manapság tudatosan készülnek a kis jövővény érkezésére, és igyekeznek mindent megteremteni a gyermek számára, ami a saját elképzelésük szerint a legjobb. Általában az egész tágabb család boldogan szokta várni a csecsemő születését, hiszen nagyszülővé válni csak unoka által lehet.

NEM VÁRT NEHÉZSÉG

De mi történik, ha a rózsaszín leányálmom szertefoszlik, és a gyermek valamilyen fogyatékossgal születik, vagy később betegszik meg akár gyógyíthatatlan kórt viselve szenvedésében, netalán egyéves kora után derül ki, hogy a gyermek nem egészséges, ugyanis például az autizmus egyéves kor alatt nem diagnosztizálható.

A szülők első reakciója a tagadás szokott lenni. Nem tudják elhinni, hogy a gyermekük fogyatékos, és megpróbálják elhitetni magukkal, hogy ez nem betegség, hanem biztosan valamilyen különleges képességei vannak, csak még nem látszik rajta. Ha viszont a tagadás mellett családon belül elkezdődik a hibáztatás, súlyos sebeket tudnak okozni egymásnak a családtagok. Eleinte nagyon sok esetben elkerülhetetlen a vita, veszekedés. Ez annak a jele, hogy a családtagok nem tudják feldolgozni a helyzetet, nem tudnak mit kezdeni vele, de tehetetlenségükben valamit tenniük kell, ezért egymásnak feszülnek.

MIT TEHETÜNK?

Ha nem vagyunk részei a családnak, csupán kívülről tekintünk az életükre, mindennapjaikra, például barátként, vagy munkatársként vagyunk a közelükben, nehezen értjük meg a helyzetüket, és csak azt látjuk, hogy megváltoztak, bezárkóznak, titkolóznak, netalán durvábban reagálnak különböző helyzetekben, mint máskor. Mit kell elkerülni ilyen esetekben? Mindenekelőtt kerüljük el, hogy bírálni kezdjük őket, vagy kéretlen tanácsokat osztogassunk, esetleg kioktassuk az amúgy is érzékeny időszakot megelőző, szenvedő szülőket, egyrészt azért, mert nem voltunk még ilyen helyzetben, másrészt pedig hagyni kell megnyugodni őket. Aki ezt nem tartja be, akár egész életre ellenségévé válhat a szemükben, mert olyankor mondott valamit, amit nem kellett volna, amikor a legsebezhetőbbek voltak. Mit tehetünk ilyenkor? Meghallgathatjuk őket és esetleg megkérdezhetjük, hogy tudunk-e segíteni valamit. Ha van valamire szükségük, csak nincs kitől segítséget kérniük, akkor adjuk meg a lehetőséget, hogy megtegyék.

Ha családtagok vagyunk, például nagyszülők vagy testvérek, már teljesen más a

helyzet, ugyanis egy fogyatékos vagy beteg, esetleg mozgássérült, akár autista gyereket gondozni nagyon nehéz. Eleinte nekünk is jobb, ha nem teszünk semmit, csak megértjük a szülőket, ha sírnak, dühöngnek, vitáznak, vagy elzárkóznak mindenki elől. Előbb-utóbb, amikor feldolgozták a helyzetet, nyitni fognak, és fel kell mérniük, kik állnak mellettük. Ugyanis mivel ez nagyon sok idejüket le fogja kötni, lassan elmaradnak majd mellőlük a barátok. Előfordulhat, hogy az egyik szülőnek a munkahelyét is ott kell hagynia, és 24 órás felügyeletben kell gondozóvá válnia akár élete végéig.

SEGÍTSÉG A GONDOZÁSBAN

Amikor mindenki túl van a sokkon, már lehet segíteni. Ha a gyermeknek olyan fogyatékossga van, ami folyamatos felügyeletet igényel, a családtagok sokat tudnak segíteni, ha időnként vigyáznak rá, hogy az anya (mert általában az anya fog otthon maradni a gyermek mellett) is pihenhessen vagy kimozdulhasson otthonról. A legnagyobb támogatás tehát hosszú távon is az lesz a családtól, ha besegítenek a gondozásba. Sajnos hosszú távra kell tervezni, mert ez a gyermek legtöbb esetben soha nem fog kirepülni otthonról, s ha megéri a felnőttkort, akkor is ugyanazt a munkát kell majd végezni mellette, mint eleinte.

Ahogy a gyermek nő, bátorítani kell a szülőket, hogy keressenek egy olyan iskolát, ahova bizonyos időre elvihetik. Ez a gyermeknek is jó, mert sorstársakra talál, és a szülőknél is lesz egy kis szabadidejük. Sokszor azért nem viszik ezeket a gyermekeket iskolába vagy fejlesztő foglalkozásra, mert sajnálják és féltik őket, hiszen ott nem mindig az történik, amit ők akarnak, és előfordulnak kellemetlenségek.

A másik nagyon fontos kérdés az anyagiak. Mivel rendszerint az anya kiesik a munkából, viszont a fogyatékkal élő gyermek gondozása mindig többletköltséggel jár, segítsük őket.

KÜZDELEM AZ ÉLETÉRT

Külön eset, ha létezik ugyan gyógymód a gyermek számára, azonban az a család számára megfizethetetlen, és örült versenyfutás kezdődik az idővel: gyűjtenek a gyógykezelésre, ami akár éveket is igénybe vehet. Ez idő alatt megjárják az összes érzelmi hullámvasutat.

Ha belülről nézzük, mert éppen szülők vagyunk fogyatékkal élő vagy beteg gyermek mellett, nehéz sorsot kaptunk az Úrtól. Olyan kihívások lesznek az életünkben, amelyekre azelőtt nem is gondoltunk, de mivel a helyzet adott, és ezzel nap mint nap meg kell küzdeni, minden helyzetet meg kell oldani. Mit tudunk tanácsolni? Azt, hogy például anyaként, bármennyire is leköti a figyelmünket az az egy gyermek, ne feledkezzünk el a házastársról és – ha van – a többi gyermekről, aki egészséges. Egy ilyen helyzetben tönkremehet a házasság, és sérülhetnek egészséges gyerekeink, akik nem kapják meg azt a figyelmet, ami megilletné őket. Fogadjunk el segítséget, és időnként engedjük meg magunknak azt, hogy lazítunk, pihenünk, netalán egy-két napra elutazunk valahova. Apaként, férjként sokkal több munkára és segítségre lesz szükség, mint amúgy egy egészséges gyermek mellett.

Ne feledjük: sok esetben – ha a fogyatékossga visszafordíthatatlan, gyógyíthatatlan – ez egy életre szóló feladat, és nem szabad kiégni az első években.

Ha lehetséges, csak nagyon „halkan” mondom, el lehet gondolkozni intézményi elhelyezésen is, vagy néhány évre bentlakásos iskolán. Borzasztó nehéz döntések ezek, mert kívülről sokszor bírálják azokat, akik nem tudják vállalni az otthoni ápolást, nevelést, gondozást, viszont szeretnének teljes értékű életet élni. Tudjuk, hogy nincsenek elég jól felszerelt állami intézmények, viszont vannak magánintézmények, ahol fizetni kell, de ha összefog a család, ez sem lehetetlen.

Isten óvja, áldja és segítse a fogyatékkal élő gyermekeket és családtagjaikat!

Szemléletváltás a fogyatékkal élőkért

Több mint egymilliárd fogyatékos ember él a Földön. Ez a világ népességének hozzávetőleg 15 százaléka. Lássuk, mi a feladata a társadalom egészséges rétegének velük kapcsolatban.

A Fogyatékos-sággal élő személyek jogairól szóló Egyezmény (Convention on the Rights of Persons with Disabilities – CRPD) és a Funkcióképesség, fogyatékos-ság és egészség nemzetközi osztályozása (International Classification of Functioning, Disability and Health – ICF) kiemelik azokat a környezeti tényezőket, amelyek korlátozzák a fogyatékos személyek társadalmi részvételét:

- ▶ **Nem megfelelő szakpolitikai tervezés, inadekvát szabványok.** A szakpolitika nem veszi mindig figyelembe a fogyatékos személyek szükségleteit, a meglévő szakpolitikai rendelkezések nem feltétlen érvényesülnek (pl. az inkluzív oktatás, a fizikai akadálymentesítés, a rehabilitáció kérdései).
- ▶ **Negatív attitűd.** Ha például az egészségügyi dolgozók nem látnak túl a fogyatékos-ságon, a tanárok nem látják a fogyatékos gyermekek értékeit, a munkaadók hátrányosan megkülönböztetik a fogyatékos dolgozókat, a családoknak alacsony elvárásaik vannak fogyatékos hozzátartozóikkal szemben.
- ▶ **Szolgáltatások hiánya.** A fogyatékos személyek különösen érzékenyek a szolgáltatások hiányára (pl. egészségügy, rehabilitáció, támogatás, segítség).
- ▶ **A szolgáltatások problémái.** A szolgáltatások közti szegényes koordináció, alkalmatlan munkatársak jelenléte, az alkalmazottak kompetenciái, a szakmai képzésükből hiányzó ismeretek negatívan befolyásolják a fogyatékos személyek számára nyújtott szolgáltatások minőségét.
- ▶ **Hiányos finanszírozás.**
- ▶ **Az akadálymentesítés hiánya.** Az épített környezet, a közlekedési hálózat, az információk gyakran elérhetetlenek a fogyatékos személyek számára. Az akadálymentesség hiánya a közlekedésben gyakorta elbátortalanítja a fogyatékos személyeket a munkakeresésben, gátolja őket abban, hogy egészségügyi szolgáltatáshoz hozzáférjenek.
- ▶ **A konzultáció hiánya és a fogyatékos személyek döntésekben való részvételének hiánya.** A fogyatékos személyek gyakran ki vannak zárva az életüket befolyásoló döntések meghozatalából.
- ▶ **Adatok hiánya.** Hiányoznak a fogyatékos-ságra vonatkozó pontos, összehasonlítható adatok, illetve programok, ami hátráltatja a megértést és a cselekvést.

JAVASLATOK

A megoldási javaslatok között erőteljes hangsúlyt kap az a paradigma, miszerint fel kell hívni a társadalom figyelmét a fogyatékos-ság megértésére, „elfogadására”. A kölcsönös tisztelet és megértés hozzájárul a befogadó társadalom formálódásához. Fontos, hogy a nyilvánosság jobban megismerje a fogyatékos-ságot, nézzen szembe a negatív szemlélettel, és próbálja elfogadhatóan képviselni a fogyatékos-ságot.

Az a tapasztalatunk, hogy a gyerekek gyakran a szüleikre hagyatkoznak, ha a fogyatékos-ság mint téma kerül eléjük, ezért fontos, hogy a felnőtt társadalom számára is adjunk útvalót, vagyis a fogyatékos-ságról lehessen úgy beszélni, hogy az ne legyen bántó, de mégis információkhoz jussunk.

A mai munkavállalói generáció, amikor kisgyerek volt, úgy bő 20-30 évvel ezelőtt, akkor a szüleitől azt az attitűdöt kapta, hogy nem illik a sérült embereket nézni, nem szabad róluk beszélni, és szinte alig láttunk pl. kerekesszékes gyermeket az utcán, hiszen nem volt „divat” kivinni őket, de mondhatnánk sok más példát is. De ha manapság meglátunk egy idős nőt, akinek az egyik cipősarka nagyobb, mint a másik, akkor hátrítás helyett elmondhatjuk, hogy a cipője egyedi gyártásban készült, mert az egyik lába rövidebb, mint a másik, de nézd csak, milyen helyes kutyája van!

SZÜKSÉGES A SZEMLELETVÁLTÁS

Szerencsére komoly szemléletváltás következett be ezen a téren az utóbbi években, és óriási felelősségünk, hogyan beszélünk erről a saját gyerekeinknek. Az integrációnak az oktatásban is különösen jelentős szerepe van: minél fiatalabb korban tapasztalja egy

kisgyermek a világ sokszínűségét, kerül kapcsolatba olyan gyermekekkel, akiknek élete, lehetőségei jelentősen mások, mint az övéi, később – felnőttként – annál nagyobb valószínűséggel fog nyitottan fordulni az ilyen emberek felé.

Az integráció, inklúzió nem pusztán szakmai, pedagógiai kérdés, hanem társadalompolitikai cél is. Cél és eszköz egyszerre, hiszen az integrációval mint eszközzel érhető el a legfontosabb cél, a társadalmi integráció. Az együttnevelés, az egyéni különbségekre figyelő differenciáló nevelés megvalósítása komplex oktatáspolitikai, szervezeti változásokat igényel.

AZ ISKOLARENDSZER IS FELKÉSZÜL

Az iskolarendszer is átalakulóban van, hiszen ma már kevésbé lehet a hagyományos szerepekkel, elavult tanulás-szervezési módokkal, az életben való boldogulást nem segítő, megkövetelt tudástartalommal megfelelően felkészíteni a diákokat a sikeres felnőtt évekre.

A gyermekek mindenek felett álló érdekének elismerése, az oktatási rendszer, az iskola tevékenységének kritikája és a társadalmi változások által felszínre került igények együttesen kényszerítik ki a szemléletváltást, az oktatási rendszer átalakítását, új stratégia kidolgozását – az oktatás megújítása szükségszerű.

A méltányos oktatás célja, hogy minden gyerek sikeres legyen. Ennek egyik legfontosabb feltétele, hogy az iskola lehetővé tegye az elérhető tudáshoz és a szükséges szakértelemhez való hozzáférést. Közös célunk, hogy minden gyermek – így a sajátos nevelési igényűek is – olyan iskolába járhasson, ahol az oktatásban egyenlő eséllyel vehet részt, a képességeihez és fejlődési üteméhez szabott nevelésben részesül, és olyan tudás birtokába kerül, amellyel az életben boldogulni tud és sikeres lesz.

A közoktatás-fejlesztési programokon belül hangsúlyos szerepet kap a sajátos nevelési igényű gyermekek befogadó intézményeknek és pedagógusainak támogatása a tanítást-tanulást segítő tananyagok, programok és eszközök, képzések, tréningek, illetve tanácsadás biztosításával a sajátos nevelési igényű gyermekek intézményi sikerességének növeléséhez.

A fejlesztések középpontjában az együttnevelés áll, hiszen ha valamennyi gyerek megtanul együtt élni a különlegességgel, megtanul alkalmazkodni, fejlődik szociális érzékenysége, és pozitív tapasztalatai segítségével megelőzhető az előítéletek kialakulása.

Azonban tapasztaljuk, hogy ez egy olyan új terület, amelyen mindenkinek van még mit fejlődnie.

Beszámoló Nick Vujicic lélekemelő előadásáról

Biztosan veled is előfordult már, hogy ha egy életre szóló élményben volt részed, utána azt sem tudtad, hol kezd el a mesélését. Valahogy ezt éreztem én is, amikor arra vállalkoztam, hogy a 2023. március 11-én a Budapest Arénában megtartott Nick Vujicic-előadásról írjak. Hisz még mindig kavargnak bennem a gondolatok, érzések, és annyira frissek az élmények, hogy nehéz rendet tenni közöttük. Ezért kérlek, bocsáss meg, ha néha úgy tűnik, cikáznak a gondolatok, és a felvillanó élmények között nehézkes lenne elsőre az eligazodás.

Amikor megérkeztünk, jó egy órával az előadás előtt, még szinte üres volt a tizenkétezer ember befogadására képes Aréna. El sem tudtam képzelni, hogy itt egy órán belül minden szék foglalt lesz. De jó volt ez a várakozási idő arra, hogy lélekben is megérkezzünk, hogy megszokjuk a magaslati levegőt, és a szemünk előtt teljen meg a hatalmas tér különböző korú és felekezetű emberekkel. Ők mind egy dologért érkeztek: látni és hallani azt a Nick Vujicicot, aki már többször is járt Magyarországon, és minden egyes alkalommal sokan úgy lehettek vele, mint én, hogy megint nem voltam ott, megint csak online próbáltam követni... De majd a következőre!

Most eljött a következő, az Ez az a nap! felekezetközi keresztény mozgalom és a Nem Adom Fel Alapítvány szervezésében újra megérkezett a szerb származású, Ausztráliában született és jelenleg feleségével és négy gyermekével az Amerikai Egyesült Államokban élő prédikátor és motivációs előadó. Én ezzel igazából, mármint a prédikátor és motivációs előadó státusszal nem tudtam mit kezdeni. Mintha a jelenben mindenki tanácsot adna, mindenki motivációs előadó lenne, és ez egy kicsit már unalmassá és elcsépelte

kezd válni. De Nick Vujicic, annak ellenére, hogy sok ezer ilyen alkalom van a háta mögött, beszédek, amelyeket kis közösségek vagy sok tízezres közönség előtt adott elő, nem volt sem száraz, sem unalmas, és csep-

pet sem érezted azt, amit sok esetben, hogy egy betanult szöveget mond, amit már sokadszorra darál le. Minden szava a hitelességről tanúskodott, minden szavára figyeltél, és kétszeresen hallottad-értetted mindazt, amit elmondott. Mert nemcsak ő beszélt nagyon tisztán és érthetően angolul, de a tolmács is átvette és átadta a szavak értelmén túl a lényegét, a beszéd mögötti lelki töltetet.

És akkor már nem egy kezek és lábak nélkül született és élő férfi volt ott a színpadon, de valaki, aki szárnyalt, és téged is arra készítetett! Ami megmaradt és sokáig fog belül mocoogni, az a szülői-apai mivoltomnak adott egy nagy lökést. Ugyanis elmondta Nick, hogy a szüleitől mennyi szeretetet

és támogatást kapott. És amikor tízévesen véget akart vetni az életének, a szülei képe jelent meg a lelki szemei előtt, és az ő esetleges fájdalmuk. Kedves szülők, édesapák és édesanyák, hogy állunk a támogatással? Mit adunk a gyerekeinknek? El tudjuk-e mondani nekik, hogy értékesek? Mert a világtól ezt nem kapják meg!

Egy másik gondolat egyszerre pendítette meg az apa és a gyermek szívének a húrjait. Az előadás végéhez közeledve Nick imádságra hívta azokat, akik úgy érzik, a kapcsolatukat rendezniük kell Jézus Krisztussal. Azt kérte, álljanak fel mindazok, akik úgy érzik, eltávolodtak Jézustól, és szeretnének újra közel kerülni Hozzá. (Lelkész testvérem, mikor merjük ezt így kimondani a gyülekezetben?) Sorra álltak fel az emberek. Nem mindenki, de lelkesként hálás vagy érte, hogy a te gyülekezetedből is úgy érzik életek, hogy nekik is fel kell állniuk. Belül közben ott pörgött a gondolat: álljak fel? De hát nekem rendben van a szénám, nem? Én, Uram, napi kapcsolatban vagyok Veled. Vagy nem? És akkor a lányom megszorította a kezem, és odasúgta: Apa, nem állunk fel? És akkor felémlett egy jézusi ige: Amíg olyanok nem lesztek, mint a gyermekek. És én, a gyermek, talpra álltam a gyermekem szavára. Mert az nemcsak az ő szava volt, de csatornája is lehetett valami sokkal Hatalmasabbnak.

És tudod, mit mondott utána Nick Vujicic? Azt, hogy holnap akkor keress egy közösséget, egy templomot, azt, ahonnan valamiért elmaradtál, és menj oda vissza. Nem akart megtéríteni, elhalászni, csak hazaküldött. És jó volt a buszon elbóbiskolni, és nekem is, akinek pedig otthonom is a gyülekezet, hazatérni másnap az enyéimmel az enyéim közé.

VARGA BOTOND

Templomszentelés és imahétzáró Kakszentmártonban

Hálás közösség gyűlt össze Kakszentmárton református templomában március második vasárnapján. A mintegy félszáz tagot számláló, de nagyon lelkes közösség imahetének záró alkalmán templomszentelésre is sor került.

Délután Csúry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület nyugalmazott püspöke hirdetetett ígét Lukács evangéliuma 18. részének első 8 verse alapján. Az ígéhirdető biztos pontnak nevezte Isten hajlékát, és bátorított a kitartó imádkozásra. Azt is elmondta, hogy a Királyhágómelléki Református Egyházkerület 290 gyülekezetéből ez volt a 271. egyházközösség, ahol szolgált. Örül annak, hogy püspöki szolgálata alatt szinte az összes gyülekezetbe eljutott ígét hirdetni.

Kürti Tamás lelképásztor, miután ismertette a templom felújításának történetét, megköszönve a támogatásokat, átadta a szót dr. Király Lajosnak, a Szatmári Református Egyházmegye esperesének. Igei üzenetet hoztak Törő Attila patóházai lelképásztor, Kiss Szabolcs apai lelkész, Varga Tamás Szamos-negyedi segédlelkész, Rácz Ervin Lajos szigetlankai lelképásztor, Czumbil Vilhelm római katolikus plébános, dr. Puskás Csaba egyházmegyei főgondnok. Vaszil István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének alelnöke verssel köszöntött.

Nagy Szabolcs parlamenti képviselő, aki jelen volt és köszöntött az alkalmon, utólag a következőképpen fogalmazott közösségi oldalán: „Templomaink közösségünk össze-

tartozásának és történelmének alapjai. Ma a kakszentmártoni református templomban adtunk hálát az épület belső felújításáért, mely az RMDSZ kormányzati munkájának köszönhetően román állami finanszírozásból, illetve a magyar állam támogatásával valósulhatott meg. Így ma gyermekeim és családom körében vehettem részt a hálaadó istentiszteleten abban a templomban, ahol feleségem szüleit keresztelték, és amely így már a következő évtizedekben is számos generáció számára fog lelki otthont biztosítani.”

Nagy öröm volt látni és hallgatni a gyermekek szolgálatát, Suhárt Evelin tolmácsolásában a szeretet-himnusz üzenetét és Kürti Róbert kántori szolgálatát. A templomszentelési áldást Csúry István ny. püspök végezte.

REFSZATMAR.EU

Lelkészerterkezleti vezetők találkoztak Magyarláposon

A lelkipásztorok szakmai szervezetének vezetői találkoztak március elején a nagybányai egyházmegyéhez tartozó Magyarláposon. Jelen volt a RORLÉSZ és a KERLÉSZ elnöke, egyházmegyei elnökök, közöttük a szatmári egyházmegye lelkészerterkezleti elnöke, Kiss Szabolcs apai lelkész, missziósként pedig Rácz Ervin szigetlankai lelkész.

A Romániai Országos Református Lelkészerterkezleti Szövetség a szolgáló aktív vagy nyugdíjas és lelkészi jelleget megtartott civil foglalkozású lelkipásztorok szakmai szervezete, amelynek minden lelkipásztor alanyi jogon tagja. A szövetség három szinten működik: egyházmegyénként, az erdélyi és királyhágómelléki egyházkerület szintjén (ERLÉSZ és KERLÉSZ) és országos szinten (RORLÉSZ). Mindhárom szinten ugyan-

nak a felvállalt feladatnak igyekszik eleget tenni: lelki és hitbeli téren támogatást nyújtani a lelkipásztoroknak és a lelkészi közösségnek; szakmai és tudományos téren segíteni a lelkipásztorok hivatásszemélyiségének karbantartását; érdekképviselet terén számon tartani és lehetőség szerint segíteni a gondokkal küszködő lelkipásztorokat.

Székely Zsolt házigazda lelkész, a nagybányai egyházmegye lelkészerterkezleti elnöke köszöntött, majd Oroszhegyi Attila Zsolt pusztakamarási lelkipásztor, a RORLÉSZ elnöke nyitó áhítatával folytatódott a tanácskozás. Szőnyi Levente KERLÉSZ-elnök vezetésével pedig az aktuális ügyeket beszéltek át.

A megbeszélés fókuszában az országos szervezet április 12-én és 13-án Koltón megtartandó tanácskozása volt. Petőfi-emlékévé lévén nem csoda, hogy Koltó adja a lehetőséget az idei találkozásra. Húsvét utáni héten a lelkipásztoroknak tehát lehetőségük lesz arra, hogy egymás hite által épüljenek. A program végleges kidolgozása folyamatban van. Eldöntötték azt is, hogy a királyhágómelléki lelkipásztorok éves lelkészerterkezlete szeptember 13-án lesz Nagyváradon.

REFSZATMAR.EU

Iránytű lehet a PKE a fiatalok hivatásának megtalálásában

Több mint félezer diák és kísérőtanáraink vettek részt a Partiumi Keresztény Egyetem nyílt napján. Ezt a világvármény okozta két év kihagyás után március 10-én szervezte meg a nagyváradai felsőoktatási intézmény.

Bihar megye valamennyi magyar tannyelvű középiskolájából, de Szatmár, Szilágy, Arad, Temes megyéből, továbbá Székelyudvarhelyről és a magyarországi Gyuláról is érkeztek diákok a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem immár hagyományosnak tekinthető nyílt napjára. A továbbtanulás, illetve pályaválasztás előtt álló tanulók betekintheztek a felsőoktatási intézmény oktatási kínálatába, ismerkedhettek az egyetemi élettel. A résztvevőket dr. Pálfi József rektor köszöntötte az egyetem dísztermében. Arra hívta fel a figyelmet, hogy bár egyre többször hívják segítségül a diákok is a mesterséges intelligenciát,

vannak az életnek olyan területei, amelyeknek kérdéseit nem tudják megválaszolni a robotok: nem tudnak választ adni például arra, hogy mi legyen a hivatásunk. A mesterséges intelligencia működési elvéhez hasonlatosan azonban „megadhatjuk” saját magunknak a témákat, a kulcsszavakat. „Tűzz ki magadnak célokat és igyekezz elérni őket, de ne hajlíthatatlanul, mint egy algoritmuszerűen működő robot, hanem rugalmasan, kreatívan, örömmel, mint egy ember” – buzdított az egyetem vezetője. Az életcélok, a saját életfeladatok megtalálásában nyújtanak segítséget a felsőoktatási intézmények, köztük a Partiumi Keresztény Egyetem is – tette hozzá, a Petőfi-emlékévé kapcsán a költőtől származó idézettel zárva szavait: „Sors, nyiss nekem tért, hadd tehessenek / Az emberiségért valamit!”

Lázin Botond, a Partiumi Keresztény Egyetem Hallgatói Önkormányzatának (PKE HÖK) elnöke röviden ismertette, mivel készült a diákszervezet a vendégek fogadására. Programpontjaik között szerepelt a kampusz-túra, ezen a többi között bemutatták a HÖK termeit, de az Arany János Kollégium udvarán felállított sátorukban szüveníreket is lehetett nyerni. A megnyitót egy rögtönzött közös énekléssel zárták: dr. Tóth Árpád adjunktus, a zeneművészeti szak oktatója a Szabó Balázs Bandája által megzenésített Radnóti Miklós-verset, a Bájoló egy részletét tanította meg a jelenlevőknek.

A megnyitó után külön-külön lehetett megismerkedni az egyetemen működő szakokkal. A szociális munka iránt érdeklődők a segítő szakmában rejlő lehetőségek sokszínűségéről tudhattak meg többet, az angol nyelv és irodalom szak bemutatkozásán vetélkedők

zajlottak csakúgy, mint a magyar nyelv és irodalom szak esetében, ahol a verseny témája ezúttal az idei évfordulóhoz, így Kölcseyhez, Madáchhoz és természetesen Petőfihez kapcsolódott. A német nyelv és irodalom szak által kínált programnak is egyik központi eleme volt a vetélkedő, ugyanis a nyílt nap keretében tartották meg a német felfedezések és találmányok témakörben szervezett tanulmányi verseny döntőjét. Az ismét nagy népszerűségnek örvendő versenyen öt városból 150 diák vett részt. A játék és szakbemutató mellett jelen voltak két német érdekltségű cég képviselői is: egy nemzetközi fuvarozással foglalkozó nagyváradai székhelyű vállalat, illetve egy nagyszalontai bútorgyár. Tőlük a diákok megtudhatták, miért érdemes német nyelven tanulni, illetve milyen elhelyezkedési lehetőségek nyílnak számukra a szak elvégzése után.

A térségben tapasztalható mérnökhianyra nyújthat megoldást a Debreceni Egyetem egyik kihelyezett képzése, a gépészmérnöki alapképzés, ezzel is megismerkedhettek a nyílt napra érkezők. Dr. Nagy Sándor szakkoordinator a szak felépítésének ismertetése során elmondta: a szakmai gyakorlatot a váradai ipari parkokban végezhetik a hallgatók, illetve azt, hogy az oktatás Váradon zajlik ugyan, ám a jól felszerelt debreceni laboratóriumot is használhatják tanulmányaik során a gépészmérnöki szakot választók.

A szakok bemutatkozása mellett az egyetemen működő Partiumi Tehetséggondozó és Karrier-tanácsadó Központ képviselői különböző interaktív, pályaaorientációs tevékenységekkel készültek a diákok számára.

JÁNOS PIROSKA, ERDON.RO

Átadták a Presbiteri Szolgálatért díjakat

A Nagyvárad-újvárosi Református Egyházközség templomában gyűlt össze a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének vezetősége. Az eseményen átadták a Presbiteri Szolgálatért díjakat.

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által” (Róm 10,17).

– A fenti ige fényében tartottuk meg 2023. március 11-én a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének összehívott ünnepi közgyűlését. Igét hirdetett főtiszteletű Bogdán Szabolcs János püspök úr

az 1Tim 3,13 igevers alapján. Ezt követően főtiszteletű Csúry István nyugalmazott püspök úrnak adtunk át szövetségünk nevében egy plakettet, amellyel megköszöntük a 12 éves püspöksége idején nyújtott támogatást. A püspök úr összegyűjtött írásainak dedikált kötetét adta át szövetségünknek, amit szeretettel megköszöntem. Mindezek után átadtuk a Presbiteri Szolgálatért díjakat kerületi és megyei szinten. Beszámoló hangzott el az elnökök részéről – számolt be az eseményről Tóth András PSZ-elnök.

NKRE.RO

Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését kapott Elek György publicista

„És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tiszteséggel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind” (1Kor 12,26).

Az Anyaszentegyház az a közösség, amelyben a tagok fokozottan figyelnek egymásra, együtt sírnak a szenvedőkkel, és együtt örülnek a tisztességben részesülő testvéreinkkel. A Pettyéni Református Egyházközség tagjai, de a faluközösség tagjai is együtt örülnek a kitüntetéssel, aki kitartó és önzetlen munkája elismeréseként 2023. március tizennegedikén a Szatmárnémeti Északi Színházban ünnepélyes keretek között átvette a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését. Ez az elismerés a nemzet szolgálatában, az ország fejlődésének elősegítésében, a haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában végzett kimagasló, példamutató tevékenység elismerésére szolgál, s magyar és külföldi állampolgároknak egyaránt adományozható.

GENDA ÁRPÁD SZABOLCS

Szalagtűző a Szatmárnémeti Református Gimnáziumban

Különleges napjuk volt a Szatmárnémeti Református Gimnázium maturanusainak. Isten áldását kérték életükre, hogy felnőttkorukban is az Úr vezesse őket!

Megtelt diákokkal, tanárokkal, szülőkkel és hozzátartozókkal a Szatmárnémeti Filharmónia terme március 10-én délután. Szép fiatalok sorakoztak a színpad felé. Ilonczai Zsófia és Mekker Martin konferált. A szalagtűző a bevonuló ének után Isten igéjével kezdődött: „Tudjuk pedig, hogy akik Isten szeretik, minden javukra szolgál” (Róm 8,28). Rác Ervin szigetlankai lelképásztor, generális direktor azt kívánta, teljen meg életükben ez az ige tartalommal. Póti Eduárd iskolaigazgató, aki napra pontosan húsz évvel ezelőtt élte át diákként a szalagtűzőt, értékes, szívhez szóló verssorokkal bátorította a diákokat. Varga Szilárd Csaba iskolalelkész Jézus szavait helyezte a jelenlévők szívére: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6).

A XI. osztályosok Mátyás Erika zenetanárnő és osztályfőnökeik vezetésével bölcs gondolatokat mondtak, szép és modern énekeket énekeltek diáktársaiknak, majd három videót, képesszéllítást is megtekinthettek a

jelenlévők. Ezeket úgy is összefoglalhatnánk: miből lesz a cserebogár?! A végzős diákok gyerekkori képük mellett azokat a fotókat is megtekinthették, melyek megőrzik a refs évek alatt átélt élményeket. Némely képet kuncogás vagy hangosan kitörő nevetés kísért.

Az ünnepség végén elérkezett a szalagtűzés pillanata. Higyed Gyöngyi, Kurtinecz Gabriella és Lovász Erzsébet osztályfőnökök és osztályaik, a XI.-es osztályfőnökök, Var-

ga-Bressel Christiane Emese, Szeremi Júlia és Elek Kinga hívására érkeztek a színpadra. Kívánjuk, hogy a maturanusok éneke váljon áldássá életükben: „Én vezetlek, Engem kövess! Szíved mélyén engem szeress! Kezemben lesz élted útja, napkeletről napnyugatra! Ott leszek, ha célba értél, átölellek, hogyha félnél, hordozlak, ha fáradt leszel, sebedre gyogyír leszek!” Áldott életút ez.

REFSZATMAR.EU

Pályázat – Bogdánd

A Királyhágómelléki Református Egyházkerületbe, azon belül a Nagykárolyi Református Egyházmegyébe kebeleztet Bogdándi Református Egyházközség presbitériuma pályázatot hirdet a megüresedett lelkipásztori állás betöltésére.

Teljes lélekszám: 749.

A választók névjegyzéke szerinti lélekszám: 623.

Templom: Kívül teljesen felújítva.

Lelkészi lakás: többszintes épület, korszerű, fa tüzelésű kazános központi fűtéssel, kívül-belül felújított állapotban (3 szoba, konyha beépített bútorzattal, fürdőszoba, terasz, garázs). Az iroda és egy kisebb méretű tanácsterem a földszinten található.

Temetői ravatalozó: van, új állapotban.

Földterületek: 8,5 ha erdő, 2,8 ha legelő, 8,5 ha szántó, ebből 2 hektár jövedelme a lelkipásztorné.

Iskola: magyar nyelvű óvoda, iskola egészen 8. osztályig a településen.

A presbitérium elvárása a lelkipásztor irányában: Kánon szerint. A Bogdándi Református Egyházközség minősített gyülekezet, ennek megfelelően a presbitérium olyan lelkipásztor jelentkezését várja, aki letette az első és a második lelkészsképzési vizsgát, van felszentelési igazolása, megvannak a Kánon által előírt szolgálati évei, továbbá nincs folyamatban ellene fegyelmi eljárás. Lelkészi javadalmazás besorolás szerint, ezenkívül a gyülekezet vállalja a rezsiköltségek kifizetését is. A pályázat benyújtásához szükséges iratok rendjét a 2007. évi Zsinati végzés a lelkipásztorok képzéséről és alkalmazásáról szóló jogszabály IV. fejezetének 25. paragrafusában tartalmazza.

Postacím: Protopopiatul Reformat Carei, str. Rákóczi Ferenc nr. 14, mun. Carei,

jud. Satu Mare, cod poștal 445100. Hivatali telefonszám: 0261/865-706, e-mail: espere-sihivatal@yahoo.com. Tolnay István esperes telefonszáma: 0743/689-614.

Pályázati határidő: 2023. április 14. du. 3 óra.

KIRALYHAGOMELLEK.RO

A társadalmi integráció szolgálatában

A Méhecske Műhely célja, hogy a fogyatékkal élőknek teremtsen munkahelyet, mondja Herman Noémi, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Diakónia Alapítványa keretében működő nagyváradi varróműhely projektmenedzsere. Munkatársaik megértő, segítő közegben fejlődhetnek, gyakorolhatják a felelősségvállalást és a munkahelyi közegbe való beilleszkedést.

– Milyen céllal és kik számára jött létre a Méhecske Műhely?

– A Méhecske Műhely 2016-ban indult. Célja, hogy a varróműhelyben fogyatékkal élőknek teremtsen munkahelyet, és az elkészített termékek értékesítéséből biztosítsa ezek fennmaradását. Munkatársaink közreműködésével több fogyatékkal élő fiatal is munkát talált az integrációs folyamat részeként. És épp ez a lényeg, hogy ezen a mun-

kahelyen szakmát tanulhatnak, megértő, segítő közegben fejlődhetnek, gyakorolhatják a felelősségvállalást és a munkahelyi közegbe való beilleszkedést, és kapuk nyílnak meg előttük. Két részből állunk: van a varróműhelyünk, és immár harmadik éve a Méhecske kiállítótermünk, ahol a saját termékeink mellett számos erdélyi kézműves alkotásait is be lehet szerezni.

– Jelenleg hányan dolgoznak a műhelyben?

– Négyen vagyunk.

– Milyen termékek készülnek itt, és kik vásárolnak önöktől?

– A Méhecske Műhely kedvenc terméke, egyben a legjobban eladott terméke is a babzsák. Két méretben is készül, kisebb gyerekeknek és tízéves kor felettieknek való. Tet-

zőlegesen lehet kiválasztani a színét. Jelenleg az országban Nagyváradon kívül Csíkszeredában és Gyergyószentmiklóson is kapható. Rendeléseket az egész ország területéről kapunk. Ezenkívül folyamatosan fejlesztünk ki új termékeket: hímeztünk bibliai igéket, terítőket, táskákat, párnákat, neszesszereket varrtunk.

– Milyen sikerélményeik vannak, és milyen nehézségekkel kell megküzdeniük?

– Nagyon sok iskolai könyvtárba vittek már a mi babzsákjainkból. Van egy alapítvány, amely a nagyon szegény falvak iskolai könyvtárait szereli fel, és a színes babzsákokkal díszítik fel a termeket. Nagy öröm számunkra, hogy ilyen helyeken jelen lehetünk.

– Különböző foglalkozásokat is tartanak a Méhecske Műhelyben. Kiket szólítanak meg, és mire szeretnék felhívni a résztvevők figyelmét?

– Jelenleg a Bonitas speciális oktatási központtal dolgozunk együtt, az ott tanuló gyerekeket tanítjuk varrni.

– Jelen vannak-e vásárokon, gyülekezeti napokon?

– Igen, nagyon sok gyülekezet hív minket, és mi örömmel megyünk. Vásárokon is igyekszünk részt venni.

– Ha valaki Méhecske-terméket szeretne vásárolni, hol találja meg önöket?

– Nagyváradon, a Szilágyi Dezső (Moscovei) utca 14. szám alatt, hétköznap 9–16 óra között.

FÁBIÁN TIBOR

Választható érettségi tantárggyá sorolhatnák a hittant

A Romániában elismert egyházak a hittant a választható érettségi tantárgyak közé sorolhatnák. A tizenhárom egyházi vezető által aláírt beadványban arra kéri az oktatási minisztériumot, hogy ne különböztesse meg hátrányosan a hittant, hanem adja meg a lehetőséget a középiskolásoknak arra, hogy más tantárgyhoz hasonlóan ebben is felmérhessék tudásukat az érettségi vizsgán.

Az egyházak azt is kéri, hogy az új közoktatási törvény tervezetében kerüljön vissza az a jelenleg érvényben lévő passzus, amely pontosan rögzíti a vallásórára való feliratkozási időszakot és azt, hogy ennek az opcionális tantárgynak a választásán mikor változtathatnak kiskorú gyermekek nevében a szülők. „Az időszak pontos megjelölésének hiánya zavart kelthet és nyomást gyakorol a

gyermekre, hogy visszalépjenek a vallásoktatástól” – vélekednek az egyházi vezetők. Ugyanezen beadványban azt is kéri Ligia Deca oktatási minisztertől, hogy a sokszínűséget ne definiálja a törvény, a tanárok pedig ne legyenek kötelesek azt népszerűsíteni. Továbbá a „szexuális irányultság” kifejezést is kitoröltetnék a jogszabálytervezetből.

A beadvány aláírói között református, evangélikus és unitárius püspökök neve is megjelenik. Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus-lutheránus püspök, illetve Kovács István unitárius püspök mellett ortodox, római katolikus, muzulmán, örmény és baptista egyházi vezetők is vannak az aláírók között.

MASZOL.RO

A mikolai református templom tatarozása

Isten malmai lassan, de biztosan őrölnék. Az Úr nem siet, és nem késik. Épp akkor érkezik, amikor szükség van rá. Megtapasztaltuk ezt Mikolában is a református templom felújításakor. – Dr. Higyed István lelképásztor gondolatait olvashatják.

A templom ablakainak a cseréje vált elengedhetetlenül szükségessé, valamint a falak külső elvizesedett részének a felújítása. Ennyit szerettünk volna megvalósítani abból a tizenötmillió forintból, amelyet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-n keresztül pályázat útján elnyertünk.

Mivel a templom épülete a műemlékek listáján szerepel, annak megfelelően vált szükségessé az elvégzendő munkák tervének szakszerű elkészítése.

Azonban egy részmunkához is szinte annyi engedély beszerzése szükséges, mint a templom általános javításához. Ezért a rész szerint való tervezés helyett inkább az egészre tekintettünk, és a templom teljes felújításának terve készült el. Ennek finanszírozására a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. a módosító kérelmet elfogadta és jóváhagyta. Ezúton is köszönjük megértésüket és támogató jóváhagyásukat.

Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Szatmárnémeti jeles szakemberei dolgoztak össze a renoválási tervek elkészítésében, amiért ezúton is köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki. A különböző szakterületekről beszerzendő engedélyek kiállítása eltartott néhány hónapig, míg végül kezünkben tarthattuk az építési engedélyt.

Közben a gyülekezet közösségében kértük alkalomról alkalomra a vezetést, hűen gyakorolva a reformátori örökséget: ora et labora, imádkozz és dolgozz. A gyülekezet tagjai a hálaadással sem feledkeztek meg, amikor a templomba bemenne és onnan kijőve feltekintettek az ott elhelyezett címeres táblára: „A beruházást támogatta Magyarország kormánya”.

Adventi időben helyezték be az elkészült új ablakokat, valamint eltávolították a külső vakolatot és betonburkolatot a falak téli szellőzése érdekében. A munkát a Tarr&Tarr cég munkatársai végezték, amit ezúton is hálással megköszönünk.

Legtöbbször utólag értünk meg sok mindent, ami velünk, körülöttünk, bennünk történik. Miért épp 2022-ben kezdtük el a templom általános javítását? Logikus válasznak tűnik, hogy azért, mert akkorra lett pénz, terv, építési engedély. Az „idők jelei” azonban ennél többet is üzennek: azért lett lehetséges mindez, hogy hálával emlékezzünk elődeinkre, akik 190 évvel ezelőtt, 1832 tavaszán kezdték el építeni az Isten házát, és azért, hogy példájukból erőt merítve reménységgel tekintsünk előre. Erre új ablakaink kínálják a „jó kilátást”.

Köszönjük mindazoknak, akik kormány-szintről, alapítványi vonalon anyagi támogatást nyújtottak. Köszönjük a tervezőknek és kivitelezőknek a kiváló szakmunkát. Emberé a munka, Istené a dicsőség.

Imádkozunk azért, hogy rendeljen a mi Urunk további segítő kezeket, akikkel együtt Isten dicsőségére és a közösség javára elvégezhesük a megkezdett munkát.

REFSZATMAR.EU

Veletek – emlékezés Szilágyi Aladárra

Szilágyi Aladárra emlékeztek március 19-én a Nagyvárad-olaszi Református Egyház-községben. Az istentiszteleten ígét hirdetett Farkas Antal nyugalmazott lelképásztor, a Mt 28,20b alapján. Az igehirdető rendhagyó módon nem a Bibliából olvasta fel az ígét, hanem arról a rabruhadarabról, melyet Szilágyi Aladár édesapja, a kegyességéért meghurcolt, hat és egynegyed évig börtönben sínylő lelképásztor hozott haza a román Gulagról. A molyette rabruhadarabra ez van kivarrrva: „én ti veletek vagyok”. Az alábbiakban az igehirdetés szemelvényes gondolatai olvashatók.

A feltámadott Úr Galileába, egy meg nem nevezett hegyre hívja a tanítványait, akik előtt megjelenik. Úgy vannak ott, mint egy kis család, egymásnak jó ismerői. Minket, Szilágyi Aladár családtagjait, baráti körét, tisztelőit ide, a nagyvárad-olaszi templomba, a Sion hegyére hívott. Mi annak az áldott ígéretnek a reménységével jöttünk el, hogy „ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Mi ennél sokkal többen vagyunk jelen. Viszont jó lenne, ha a Szilágyi Aladárvaló emlékezésünkön túl, az Ő nevében lennénk együtt az anyaszentegyház e megszentelt falai között, ahová az Úr jön, és keres bennünket.

Csak úgy emlékezhetünk Szilágyi Aladár-ra, ha előtte az Úrra emlékezünk.

ISTENÉ A HATALOM

Hogyan jön el Jézus? Hatalommal. Ez a fajta hatalom nem a rabtartóké, a hatalmasoké, a politikusoké, hanem a mennyei Királyé. Lehet a test, a bűn – de lehet a Krisztus fogságában is élni. Ez egy boldog rabság! Igen nehéz elhinni Jézus állítását, mivel annyi hatalommal rendelkező embert látunk, ismerünk. A világban a legnagyobb erő az atomerő. De Jézus Krisztus ereje még nagyobb, hiszen legyőzte a gonoszt, a halált, és feltámadásával

megváltott. Ezért döntő kérdés, hogy van-e szilárd, megújuló életünk Abban, akié a hatalom?

Béza Tódor (1519–1605) svájci teológus, Kálvin János (1509–1564) hivataltársa és utóda a genfi református egyházban, az I. Ferenc (1494–1547) francia királyhoz címzett levelében azt írta: „Felség! Az egyház sokkal jobban hozzászólt az ütések kapásához, mint adásához. De ne feledje, az egyház olyan üllő, amely már sok kalapácsot elkoptatott.” Sokan teszik fel a kérdést: mi lesz velünk, mi lesz a keresztyénséggel? Ugye, tudjuk rá a választ: csak az, amit az Isten akar, megenged. Deo volente! Ez a mi többletünk a hitetlenekkel szemben.

AKADÁLYOKKAL TERHES KEZDET

A védelmező Úr Szilágyi Sándorral ott volt a börtönben. Erről tesz bizonyosságot közismert börtönaplójában, a Boldog rabságom címet viselő könyvében. De Aladárt se hagyta magára, aki kilencedik osztályos, amikor édesapját Pankotán letartóztatják. Így, ha akadályokkal terhesen is, de Aradon leérettségizik, mert védelmezőkre talál a tanárai személyében az iskola kiválóságai között számon tartott fiú. Később is vele van a Védelmező. Ámbár ahogyan vallja az egyik írásában: „Tehetetlenségemben, elesettségemben akkoriban rengeteget perlekedtem Istennel, el is távolodtam Tőle!” (Kis Tükör, 2008. 5–6. szám). Nem csoda: érettségi után még rakodómunkásnak sem alkalmazzák, s csak nagy nehezen végzi el Câmpina városában a villamosági technikumot – évfolyamelsőként! Ezzel a képesítéssel Nagyváradon villanyszerelőként dolgozik. Isten útjai kifürkészhetetlenek – szoktuk mondani. Később, már a családalapítás és két lánygyermekük megszületése után Kolozsváron végzi el a filozófia szakot, levelező tagozaton. Bő humorral, derűvel, „elektrofilozófusnak” nevezte magát.

Az „én ti veletek vagyok” – óriási segítség a szolgálatban és a bizonyágtételben.

Bár a tollforgatással gyermekkorától kezdve próbálkozik, Szilágyi Aladár csak elvétve jut közlési lehetőséghez. A rendszerváltás után viszont azzal foglalkozhat, amivel mindig is akart: az írással. Így lett megbecsült, népszerű közíró, riporter, szerkesztő, kiadói igazgató, Spectator-, Sütő András-díjas és Aranytoll életműdíjas könyves ember, a maga közel 20 kötetével.

AZ ÚR SZOLGÁLATÁBAN

Egyházi szerepvállalásáról sem szabad megfeledkeznünk: nagyvárad-olaszi presbiter, majd 1991–98 között a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főgondnoka. S így vall: „A »bélyeges sereg« tagságának minden nehézségét, ódiúmat felvállaltam, és bár hitük mélységében nem osztottam, soha nem tagadtam meg őket.”

Az „én ti veletek vagyok” – a körülölelő szeretet, mely megsimogat. Úgy érzem: védett, elégedett ember vagyok. Az egyik római történetíró mondta az első keresztyénekről: „Nézzétek, hogyan szeretik egymást!” Miként biztosíthatnánk ma azt, hogy Jézus Krisztus velünk legyen, maradjon? A válasz egyszerű: hozzánk köti a szeretete.

Ennek a megemlékező istentiszteleti alkalomnak a kezdeményezői Szilágyi Aladár baráti társasága, akik úgy látták, méghozzá jól – minekelőtte a 77 évet élt hamvait szűk családi körben szétszórták a Kolozs megyei Dragán tóba –, hogy földi pályáját illő módon, keresztyén gyakorlatunkhoz méltóan kell lezárni. Mi indokolta e döntésüket? Hát a szeretet. A Péld 10,7-ben olvassuk: „Az igaznak emlékezete áldott.”

A BARÁTOK SZERETETE

Dionüsziosz (Kr. e. 432–367) szicíliai uralkodó belépett fia, ifjabb Dionüsziosz (Kr. e. 397–343) szobájába, s látva a tömérdek arany- és ezüstpoharat, így szólott hozzá: Nincs meg benned a képesség az uralkodásra, mert a sok tőlem kapott pohárból egyet sem használtál fel arra, hogy barátot szerezz magadnak.

Szilágyi Aladár semmit sem tartott vissza az Istentől kapott kincseiből, azokat lehetőségei szerint szétosztogatta, azért tett szert annyi barátra. „Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne” – írja János apostol (1Jn 4,16).

Az istentisztelet kezdetén, amikor a kezemben volt a rabruha darabja, rajta az ígével: „én ti veletek vagyok”, felmutattam, hogy már molyrágta. A szöveget megrágja a moly, a fát a szú, a vasat a rozsdá, és bár „Megszáradt a fű, elhullt a virág, de Istenünk beszéde mindörökre megmarad!” (Ézs 40,8). Ez vigasztaljon bennünket! Ámen.

Száznál több tétel közül választották ki a református egyház borait

A Magyarországi Református Egyház és a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány 2023-as borait szigorú zsűri választotta ki a drávaszögi Csúzáán. A református borásztalálkozó minden évben más-más Kárpát-medencei településre látogat el.

Ha március első hétvégéje, akkor Borum, azaz a Kárpát-medencei Református Szőlészek és Borászok Fóruma. Legalábbis a református borászok ma már ezt évekre előre beírhatják a naptárjukba. Az eseménysorozat egy évtizede indították útjára, és a kezdeti gyerekbetegségek leküzdése után igazi nívós rendezvényé vált. A Borum minden évben a Kárpát-medence egy-egy borvidékére látogat el, hogy ne csak versenyeztesse a borászok borait, hanem meg is ismertesse őket egymás munkásságával. Idén Horvátországba, a drávaszögi Csúzára látogattak el.

Az eredményhirdetésen majdnem minden bor kapott minősítést, de a legnagyobb izga-

lom a győztesek kilétét övezte. A Református Közéleti és Kulturális Alapítvány vörös-bora 2023-ban a felvidéki Pásztor Norbert 2021-es Aranyhegyi cuvée-je, fehér-bora pedig a zánkai Tánzos Pince 2022-es rizling-szilvánija lett.

A Magyarországi Református Egyház Bora címet a vörösbor kategóriában a karancsi Szabó Pincészet nyerte el 2018-as cabernet franc-jával, a fehérborok között pedig a pécsi

borvidéken található Velin Borászat 2022-es chardonnay-ja bizonyult a legjobbnak idén.

„Ez a borásztalálkozó valóban egy Istentől rendelt esemény volt – mondta Szenn Péter arra a kérdésünkre válaszolva, milyen volt házigazdának lenni a Borumon. – Az, hogy ennek a tehetségnek a gyümölcsét megkóstoltuk, megízleltük, és ezáltal nemcsak a testünk, de a lelkünk is felüdült, ez mindannyiunk számára megerősítő alkalom volt” – tette hozzá a Horvátországi Református Keresztényen Kálvini Egyház püspöke, s azt kívánta a rendezvényt szervező Református Közéleti és Kulturális Alapítvány munkatársainak, hogy Isten adjon nekik még sok erőt áldott, nemes szolgálatukhoz, hogy azt továbbra is ilyen minőséggel és lelkesedéssel az Úristen dicsőségére tudják végezni.

Jövőre a Borum házigazdája a Tokaj-Hegyalján található Mád lesz, 2025-ben pedig Erdélybe látogat el a rendezvény.

REFORMATUS.HU

ALPINBIST

Templomok, műemlékek,
egyházi intézmények,
felújításában
és karbantartásában
nyújtunk segítő kezet.

Tornyok – toronydíszek:
festése, felújítása, bádogolása.

Villámhárítók és
ereszcsatornák szerelése.

Ipari alpin technikával,
állványozási költségek nélkül.

Ha pontos és precíz
munkára van szüksége,

Alpinbist Kft.

0755.312.904

office@alpinbist.ro

	SAJTOT ERJESZT	KÖZÉPEN INOG!	KÖZÉPKÉK!	LADIK VÉGEII!	EGY, NÉMETÜL	
	1					K
	ROMÁN AUTÓJEL		MELYIK SZEMÉLYÉ			
	ÖTVEN RÓMÁBAN		FÉLSZEGI!			
	EGÉSZ SZÁM JELE	LENMAG!		NANO-SZEKUNDUM		
		KITÁR		BOLGÁR FÉRFINÉV		
	2	LÓBIZTATÓ SZÓ	DAL, RÉGIESEN NÉMET TELEPÜLÉS			
	ÉGHAJLAT, RÖVIDEN		CSERMELY TORKOLAT! KÖZÉPEN INOG!		KÖTŐSZÓ	ÁRAMERŐSÉG JELE
	FRANCIA TELEPÜLÉS			JAPÁN PORCELÁN	INDUL A MÓKA!	ELLENÁLLÁS JELE
				GRAMM		
	N					AZ ÚT JELE

Fricska – Kitartás

Azt mondják, hogy Thomas Edison sok mindent elveszített, mert a laboratóriumában többször is tűz ütött ki. Az egyik tüzeset épp akkor történt, amikor fogyóban volt a támogatás, és Edison még beosztott volt. A fia aggódott,

vajon apja hogyan birkózik meg ezzel a nagy veszteséggel. Össze fog vajon törni a kiábrándultság miatt? Feladja azt, amit annyira szeret? Edison válasza azonban a következő volt: „Nagyobbat és jobbat építünk a romokon!”

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

www.facebook.com/harangszo

Felelős szerkesztő és hírszerkesztő: Erdei-Árva István Béla. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Korrektor: Megyesi Antónia. Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József Levente, Fábán Tibor, Tokár Sándor, Tötös Beáta, Wagner Erik. Szerkesztőségünk postacíme: Nagyvárad, Sulyok István u. 9. sz. Bihar megye, irányítószám: 410202. Tel.: 0765-926002, 0259-435386. E-mail: harangszo.ujtag@gmail.com Honlap: www.krek.ro, www.facebook.com/harangszo, www.harangszoujsag.wordpress.com. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentzi Kertész Ábrahám Nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.